

Školčas

Slavíme 100 let republiky

Zakladatelé Československa

Tomáš Garrigue Masaryk

Narodil se 7. března 1850 v chudé rodině. Studoval ve Vídni. Když

dostudoval, jel do Německa učit jako profesor, tam také poznal

manželku

Američanku

Charlotte

Garrigueou. Poté

začal přednášet na

Karlově univerzitě.

Po vypuknutí 1. Světové války emigroval do USA, kde bojoval za vznik Československé republiky.

V roce 1918 zvolen prvním Československým prezidentem, přezdívaný jako prezident osvoboditel. Funkce se vzdal v roce 1935. Roku 1937 zemřel.

zahraničí.

Vystudoval Karlovu univerzitu a institut de' études politiques de Paris. Dvakrát se vzdal funkce prezidenta, v roce 1948 se vzdal funkce podruhé a tentýž rok 3. září zemřel.

Milan Rastislav Štefánik

Narodil se 21. července 1880. Byl slovenský politik, generál francouzské armády a astronom.

V letech 1914 -

1918 organizoval československé legie v Srbsku, Rumunsku, Rusko a Itálii.

Byl členem Národní rady v Paříži a v letech 1918-1919 československým ministrem vojenství.

Je spolu s Tomášem Garrigue Masarykem a

Edvardem Benešem považován za zakladatele Československa.

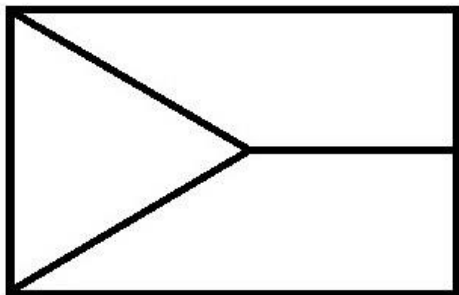
Zahynul při letecké nehodě při návratu do vlasti 4. května 1919.

Edvard Beneš

Narodil se 28. května 1884. Byl druhým Československým prezidentem a prvním ministrem

Vybarvi vlajku České republiky

Víš, kdy slavíme založení Československa?

1. Vypočítej příklady.

$$10-8=$$

$$7+1=$$

$$1+0=$$

$$11-11=$$

$$12+7=$$

$$4-3=$$

$$5+3=$$

2. Zde si poškrtej čísla, která ti vyšla při výpočtech.

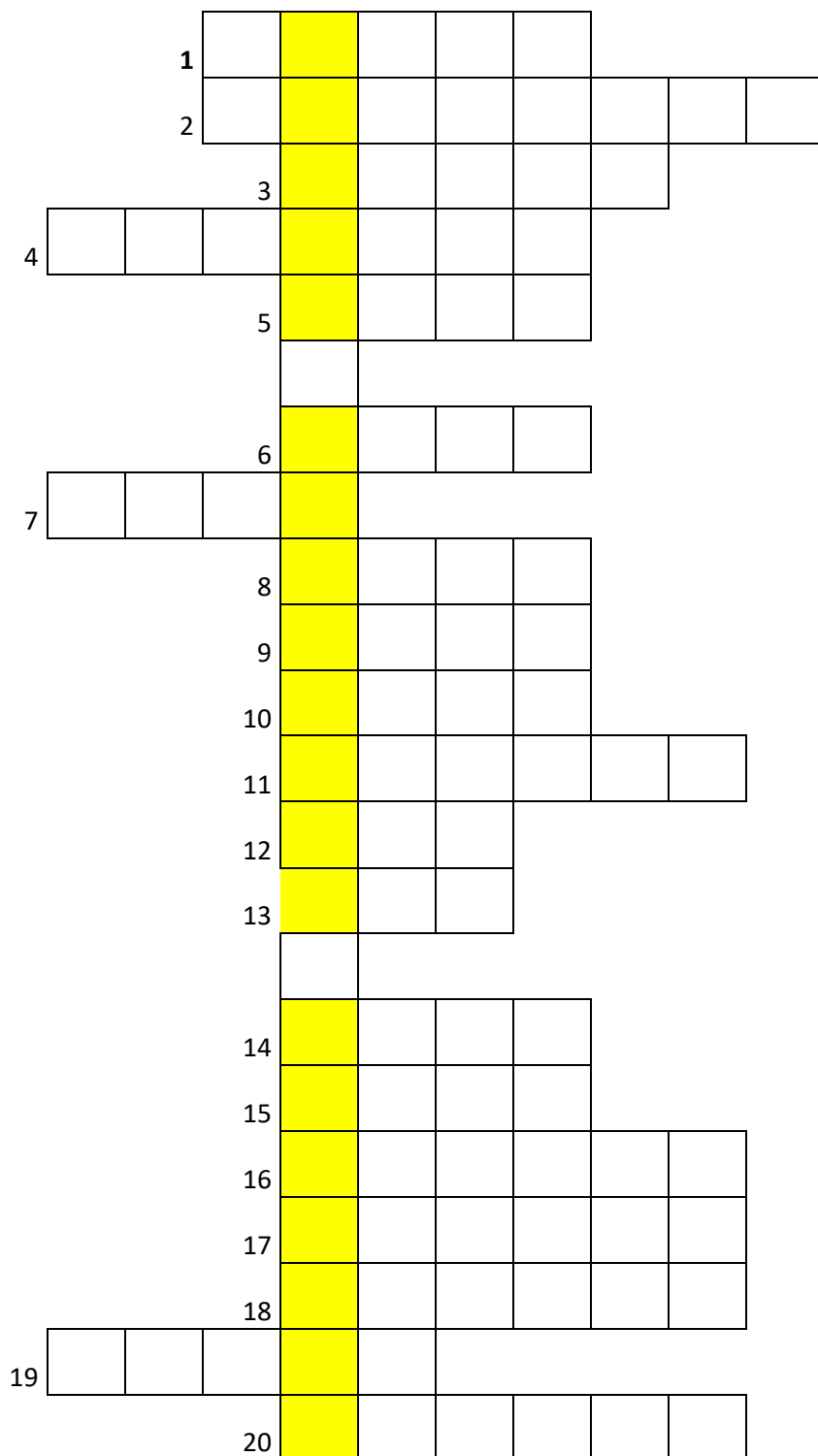
8 8 1 0 19 2

3. Podle pořadí, které ti vyšlo ve sloupečku, napiš čísla na prázdné čáry.

__ . __ . ____ = datum založení
Československa

Zjisti jméno prvního prezidenta Československa.

1. Rostou na tom
šišky.

2. Ovoce, které je
kulaté a oranžové.

3. Přidává se to do
kávy a dává nám to
kravička.

4. Peče se tam chleba
a rohlíky.

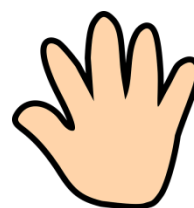
5. V zimě si to
motáme kolem krku.

6. S čím se dá
vymazat
tužka.

7.

8.

9. Patří mezi vodní
živočichy.

10. Žijí v tom eskymáci
(pevnot z ledu).

11. Je to velká černá
opice.

MALÝ KVÍZ

12.

13.

14.

15. Nejčastější dopravní prostředek.

16.

17.

18. Po umytí si do něj utíráme ruce.

19.

20.

1) **Československo vzniklo:**

- a) 28. září 1918
- b) 28. října 1918
- c) 29. listopadu 1918

2) **Prvním československým prezidentem byl:**

- a) Edvard Beneš
- b) Tomáš.G. Masaryk
- c) Alois Rašín

3) **Edvard Beneš byl:**

- a) První ministr zahraničí
- b) Zámečník
- c) Pekař

4) **Jak se jmenuje současný prezident:**

- a) Václav Havel
- b) Václav Klaus
- c) Miloš Zeman

5) **Na kolik let je volen prezident ČR:**

- a) na 5 let
- b) na 11 let
- c) na 30 let

Něco málo z dějepisů...

Samotný vznik Československa se uskutečnil přesně před sto lety. Tudiž roku 1918. Pro upřesnění 28.října.

V tento den je také státní svátek.

Dne 28.října 1918 zahájila v Ženevě delegace Národního výboru vedená Karlem Kramářem jednání s představitelem protirakouského zahraničního odboje Edvardem Benešem o vytvoření a podobě samostatného československého státu. Mimo jiné dospěli k dohodě, že nový stát bude republikou, prezidentem se stane Masaryk, Kramář bude předsedou vlády.

Na Václavském náměstí u pomníku svátého Václava promluvil k davům kněz Isidor Zahradník a vyhlásil samostatný Československý stát. Večer 28. října vydal Národní výbor první zákon, zákon o zřízení samostatného státu československého, a poté bylo ještě zveřejněno svolání Národního výboru „*Lide československý. Tvůj odvěký sen se stal skutkem...*“.

Pod oběma dokumenty byli podepsáni Antonín Švehla, Alois Rašín, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár a František Soukup - později zvaní „Muži 28. října“.

Poznáte, kterým částem ČSR patřily jednotlivé části státního znaku?

Prázdninové vypravování očima věcí

Něco slyším. Slyším rámus a cítím, že na mě něco padá. Otírá se o mě a naráží. Cítím, že mě uchopily jemné ruce malé dívky. Převrací mě v dlaních a zkoumá mé záhyby. Čekám, až konečně zmáčkne zapínací tlačítko. Nemůžu se dočkat, až ji zase spatřím. Až mé zorné pole zaostří na bílé zdi v jejím pokoji, které má plné fotek, na modrou oblohu s větvemi stromů. A pak se to stane. Zmáčkne spoušť a já zavrním...

Najednou jsem ve tmě a nadskakuju. Slyším dusot tisíce nohou a lidské hlasy. Jakýsi hlas, ostřejší než ty ostatní, podává informace o tratích, nástupišťích a číslech. Vůbec tomu nerozumím. Mám pocit, že mi z toho nemožného pištění praskne ochranné sklo. Někdo zapískal. Ten zvuk znám ze zeleného hřiště se dvěma bílými brankami. Vzpomínám si na lidi, na hluk, na úsměvy i na rány do bílo-černé koule. Rád bych se zeptal, co to bylo za zvuk, ale mé schopnosti mi to nedovolovaly...

Někdo mě uchopil a znovu zapnul. Okolní vzduch je vlhký a chladný. Namířil jsem pohled někam do dále. Musel jsem pořádně přivřít oči, abych vůbec zaostřil. Tak nepříjemný

ten vzduch byl. Slunce bylo jen kousek na nebi a líně se houpalo. Pohled to byl krásný, ale hezčí byl stejně na mou majitelku, když se usmívala. Má moc hezký úsměv...
Helena Urbanová, 8.A

Ležel jsem zachumlaný ve skříni. Tma, zima, vlastně už jsem si zvykl. Když vtom se pomalu otevřely dveře. Celou skříň zaplnilo příjemné ranní světlo. Konečně! Začala prázdninová sezóna. Jemným dotykem mě vzala do náruče, postavila mne na židli a začala do mě dávkovat snad tunu věcí. To vám byl pocit! Svačina, pití, kšiltovka - no prostě paráda.

Asi tak za půl hodinky jsme mohli vyrazit. Dala si mě na záda a já měl po dlouhé době zase výhled jako král. Došli jsme do jakési budovy. Moje majitelka se začala radostně vítat s ostatními kamarády. Mě postavila do rohu s ostatními batohy. „Čau, nazdar,“ ozvalo se vedle mě. „Ahoj!“, odpověděl jsem, abych nevypadal jako nějaký nezdvořilec.

A tak se vám to stalo. Byli jsme výbornými kamarády a všude jsme se nesli vedle sebe. Jako dnes. Stáli jsme s majitelkami vedle sebe a čekali na tu velkou věc, které se, myslím, říká autobus. Povídali jsme si zrovna, co v sobě máme za svačiny. Jenomže v tu chvíli přijel ten velký požírač lidí. Vešli jsme do něj a

„Hej!“ Nemohl jsem popadnout dech. Moje vlastní majitelka mě přimáčkla k sedadlu jako mouchu ke zdi. Asi po minutě mě naštěstí vysvobodila. A jeli jsme! Moc mě bavilo pozorovat krajinu, co nás míjela. Projeli jsme vesnice, lesy... Jeli jsme zhruba 30 minut. Potom jsme zastavili, vystoupili a to vám byla nádhera!!! Ani jsem se nestačil pořádně nadechnout a museli jsme jít. Šli jsme krásnou krajinou - ale do kopce. A je to tady. Skuhrání a brečení našich majitelek. Je pravda, že bylo horko, ale opravdu se nemusely celé polévat vodou! Já jsem naštěstí zůstal v suchuúúúááá... Žbluňk. „Bezva, jsem v kaluži. Co v kaluži, v blátě!“ Moje krásná tyrkysová barva je ta tam a místo ní hnědá, slizká kaluž. Alespoň jsme si dali pauzu. Bláto za chvíli uschlo a šli jsme dál, dál, dál a dál - dlouho dál. Kopec byl stále strmější. A tak si samozřejmě naše majitelky usmyslely, že půjdeme zkratkou. A tak vyrazily. „Auuu!“ Nějaká osoba se mě chytla za poutko a já jsme ji tahal až nahoru. Jó, byla to fuška, ale já to zvládl. Bóže, jak já nesnáším výšky. A moje majitelka? Ta je pravý opak! Museli jsme samozřejmě vylézt až na vrchol vysoké rozhledny. Celou dobu jsem měl zavřené oči. Možná mě trochu mrzí, že jsem je neotevřel. Ale tak - příště... A to

bude zase jiný příběh.
Nela Václavská, 7.A

Jednoho krásného dne ve svém nicnedělání jsem zjistil, že pojedeme pryč. Nebyl jsem z toho moc nadšený.

Mí páníčci se rozhodli, že mě nappou věcma až k prasknutí a vezmou mě na výlet. Nezapomněli ani na kousek volného místa ve mně. Nakonec mi v boční kapse skončilo ještě i pití, které mě celou cestu příšerně tlačilo. Ovšem kam to vlastně jedeme, pořád nevím.

Půlhodina strávená v autě utekla celkem rychle, ale dvě hodiny ve vlaku už byly horší. Hned jak jsme dorazili na místo, pochopil jsem! Jsme na chatě! Na chvíli jsem si myslel, že tímto má práce skončila, ale to byl omyl...

Přebalili mě a šli jsme na dlouhou procházku do přírody. Už po patnácti minutách jsme se potili, až z nás teklo. Cestou nahoru do mě padala jedna houba za druhou. Když jsem byl plný, byli spokojení. Snědli si u potůčku svačinu a nezapomněli mě tou studenou vodou pocákat. Dolů to šlo rychle.

Byl jsem rád, že jsem zpět na chatě, i když musím říct, že jsem byl špinavý až za uchem. Těším se domů, až mě vyperou a zpátky uloží na mé místo nicnedělání.

Jakub Mikula, 6.A

Ze školních akcí

„GO“ 6.C

12.9.2018 jsme se v půl osmé všichni sešli za školou. Potom jsme se vydali na cestu lesem do Dolního Bušínova. Cestou jsme plnili různé úkoly. Po tříhodinové cestě jsme dorazili do cíle. Ubytovali jsme se a naobědvali se. Ještě téhož dne jsme hráli spoustu her. První den jsme bojovali s živlem země. Například jsme si zavázali oči a jeden spolužák nás vedl danou cestou přes překážky. Nebo jsme hledali zašifrovaná přísloví a pantomimou jsme je předváděli ostatním. Druhý den jsme zápasili se živlem voda a poslední den se živlem vzduch. Podařilo se nám vyvolat déšť, a tak jsme třetí den byli zavřeni uvnitř, ale i tak jsme si to užili, protože jsme tvořili třídní pravidla. Celá školní akce se nám líbila. Děkujeme paní učitelce Břinčilové a Tiché za skvělý zážitek.

Daniel Cudrák, Johana Urbanová,
Tomáš Polák, Šimon Mizerák

Jazykový kurz - Heroltice

Letos se jazykového kurzu na téma ekosystémy zúčastnili žáci 6.B a 7.C. Zárukou neustálé komunikace v anglickém jazyce byl Mr. Ramsey, který doprovázel naše žáky i loni. Žáci i učitelé zdokonalovali také svoje fyzické schopnosti, protože každý den vyrazili na túru po okolí Heroltic.

Oslavy 100 let od založení republiky

Na první schůzce školního parlamentu se žáci dohodli, že v rámci oslav stého výročí založení Československé republiky společně vyzdobí školu státními vlajkami a také jednu vlajku vytvoří z vlastních těl. Již od září se všichni připravují, někteří dobrovolníci zůstávají ve škole i po

vyučování a vylepují vlajky. Jakmile bude zavěšeno všech 475 vlajek, pošleme fotografie do Agentury Dobrý den do Pelhřimova, tam totiž vyhlásili celorepublikový rekord, kterého se chceme zúčastnit.

19.10.2018 proběhlo natáčení „živé“ vlajky. Bylo velmi těžké odhadnout, jak velký prostor zabere 600 lidí, ale nakonec se vlajka podařila. Atmosféra mezi účastníky byla velmi pozitivní a všichni žáci pocítili sounáležitost a radost ze společného úspěchu. Dokonce se zapojili i někteří rodiče nebo mile překvapení kolemjdoucí. Psalo se o nás v novinách i na internetu.

